

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311206668
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2311206668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ley Stovičkovej a sudkýň JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daši Kontríkovej v právnej veci navrhovateľa: V. O., nar. X.X.XXXX, bytom A., K. XXX/X, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Duslo, a. s., so sídlom Šaľa, Administratívna budova ev. č. 1236, IČO: 35 826 487, zastúpenému AK: agner & partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Špitálska 10, IČO: 36 722 758, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom v Bratislave, pobočka Galanta, so sídlom Galanta, Z. Kodálya 1629/48, IČO: 30 807 484, o zaplatenie 19.916,35 eur, o odvolaní navrhovateľa, odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 19. novembra 2012 č. k. 5C/99/2011-267, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 588,14 eur k rukám Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 7568,21 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšku návrh zamietol a konanie v časti o zaplatenie 398,33 eur zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 4966,43 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol aj o poplatkovej povinnosti tak, že odporcovi uložil zaplatiť na účet Okresného súdu Galanta súdny poplatok za návrh vo výške 454 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vyhradil si, že o trovách konania štátu rozhodne samostatným uznesením.

Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 190 ods. 1, § 193 ods. 1 písm. b), § 196 a § 203 Zákonníka práce a tým, že odporca zodpovedá za škodu navrhovateľa na zdraví vzniknutú pri plnení pracovných úloh a je povinný mu poskytnúť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia jednorazovo vo výške podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v platnom znení, účinnom do 31.7.2004. Vychádzal z toho, že navrhovateľ bol v čase vzniku jeho choroby z povolania v pracovno-právnom vzťahu u právneho predchodcu odporcu na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy a to 5 rokov vo funkcii spriadača na prevádzke chemických vlákien a následne po tom ako bol rok vedený ako uchádzač o zamestnanie, od 16.6.1999 do 11.3.2001, pracoval vo výrobe gumárenských chemikálií a prevádzke sulferxu, kde bol ukončený pracovný pomer dohodou zo zdravotných dôvodov. Navrhovateľ počas výkonu pracovnej činnosti pre odporcu bol vystavený pôsobeniu sírouhlika ako dôsledok práce v prostredí prevádzky na výrobu chemických vlákien. V

dôsledku takéhoto plnenia si pracovných povinností, navrhovateľ trpí chorobou z povolania, ktorá bola u neho zistená 18.8.2000 ako chronická otrava siriouhlíkom. Zohľadnil, že Okresný súd Bratislava III. rozsudkom č. k. 16 Cp/67/02 - 196 z 23.2.2006 navrhovateľovi prisúdil titulom mimoriadneho zvýšenia odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia 876 000,-Sk, na základe záveru, že u navrhovateľa ide o výnimočný prípad v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení k 18.8.2000 - ku dňu zistenia choroby z povolania. Výnimočnosť prípadu navrhovateľa videl v súbore zdravotných problémov a komplexov psychicko-psychiatrických diagnóz, ktoré mali nepriaznivý vplyv na život navrhovateľa. S prihliadnutím na tieto okolnosti súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie odškodnenia, sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa na 25 - násobok základného počtu bodov. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vystaveného MUDr. Q. S. - ošetrojúcim lekárom a doc. MUDr. F. G., PhD. - prednostom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie LFUK a UNB z 25.11.2010 mal preukázané, že u navrhovateľa prišlo v súvislosti so zhoršením jeho zdravotného stavu pre progresiu v psychickej zložke k dohodovaniu jeho následkov choroby z povolania o 200 bodov základného bodového hodnotenia. Dospel k záveru, že ku zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa došlo v priamej príčinnej súvislosti s diagnostikovanou chorobou z povolania - chronickou otravou siriouhlíkom. I keď MUDr. G. uviedol, že pri dohodovaní sťaženia spoločenského uplatnenia v roku 2010 išlo o progresiu, nie novú škodu, zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa v jeho psychickej zložke, posúdil, ako nový, doposiaľ nepredpokladaný následok choroby z povolania, kedy na navrhovateľa bolo potrebné hľadieť ako na výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa, v dôsledku čoho bolo potrebné navrhovateľovi priznať aj mimoriadne odškodnenie, v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. Vzhľadom na prechodné ustanovenia noviel vyhlášky č. 32/1965 Zb. zohľadnil čas zistenia choroby z povolania navrhovateľa 18.8.2000 a jej hlásenie (chronická otrava siriouhlíkom) a pri rozhodovaní o náhrade poškodenia na zdraví navrhovateľa aplikoval vyhlášku č. 32/1965 Zb. účinnú v uvedenom čase, z hľadiska ust. § 5 ods. 3 a § 4 ods. 1 citovanej vyhlášky, pričom vzal do úvahy, že pri odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia sa odškodňujú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo plnenie jeho spoločenských úloh, pričom odškodnenie musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti a, že samotná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, v rozsahu základného počtu bodového ohodnotenia zahŕňa odškodnenie za nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného pre uspokojovanie jeho osobných a spoločenských potrieb, alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh, teda zohľadňuje okolnosť, že poškodený je v dôsledku choroby z povolania obmedzený vo svojich možnostiach, napr. voľby povolania, spôsobu osobného uplatnenia sa, športového a kultúrneho využitia a podobne. Pri odškodnení vychádzal zo základného počtu bodov, ktorým bolo toto sťaženie ohodnotené v lekárskom posudku. Z lekárskeho posudku, predloženého už v pôvodnom konaní pred Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 16 Cp/67/02 vyplynulo, že u navrhovateľa sa jeho predpoklady a schopnosti, aké mal pred vznikom choroby z povolania nielen zúžili, ale niektoré aj stratili a pokles jeho zárobkovej činnosti v dôsledku choroby poklesol na 80% a z toho plynúcu plnú invaliditu znemožňujúcu mu, čo i len obmedzene zapojiť sa do pracovného procesu. Chronická intoxikácia CS2 je progredujúcim ochorením, ktoré vyvoláva stále nové následky, pričom následky choroby sú nezvratné a postihujú životne dôležité orgány. Dôsledkom choroby z povolania je mimoriadne sťažené a vzhľadom na zdravotné problémy navrhovateľa, až nemožné spoločenské uplatnenie v pracovnej oblasti - aktuálne zníženie pracovného potenciálu u navrhovateľa na minimálnu možnú úroveň. V dôsledku choroby stratil sociálny kontakt so svojou dcérou a došlo k nabúraniu intímnych sociálnych vzťahov v rámci primárnej spoločenskej skupiny - rodiny. Vychádzal zo zásady, že ak u osoby postihnutej chorobou z povolania dôjde ku zhoršeniu zdravotného stavu v rozsahu, ktorý nebolo možné objektívne predpokladať pri posudzovaní jeho sťaženia spoločenského uplatnenia, a takéto zhoršenie zdravotného stavu poškodeného je hodné mimoriadneho zreteľa, je možné opätovne poškodenému priznať rozhodnutím súdu mimoriadne odškodnenie a to v rozsahu takto pôvodne nepredpokladaných nepriaznivých dôsledkov poškodenia zdravia poškodeného na jeho život, uspokojovanie nielen jeho životných a spoločenských potrieb, ale aj jeho rodiny a blízkeho okolia. U navrhovateľa za takéto pôvodne nepredpokladané následky choroby z povolania považoval navrhovateľom prezentované a v konaní preukázané psychické zmeny jeho osobnosti, bezdôvodnú agresivitu, impulzívne správanie, strata pamäti, zmeny nálady, samovražedné myšlienky a z toho plynúce vážne konflikty v jeho rodine, v manželstve, vedúce k strate kontaktov s najbližšími príbuznými - dcérou a vnukom, konfliktom s manželkou a synom, ako aj ku strate samostatnej existencie, nielen v spoločenskom prostredí, ale aj v domácom prostredí, vedúce k zvýšenej potrebe starostlivosti tretej osoby o navrhovateľa a s tým súvisiacich aj finančných nárokov na zabezpečenie takejto starostlivosti.

Prisúdenú satisfakciu vo výške 20-násobku zvýšenia bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia spolu vo výške 7 966,54 eur (200 x 60 x 20 = 240 000,-Sk, čo pri prepočte na eur pri prepočítacom kurze 30,126 Sk/1 eur = 7 966,54 eur) považoval za spravodlivú v pomere k následkom, ktoré choroba zmenou osobnosti navrhovateľa vyvolala. Výnimočnosť prípadu navrhovateľa odôvodňujúceho zvýšenie náhrady spočíva v tom, že v čase zistenia doposiaľ nepredpokladaných následkov choroby ide o človeka vo veku, v ktorom rodinný život v kruhu najbližších, záujem o potomkov a stýkanie sa s nimi a pocit radosti zo starostlivosti o nich a pocit spolupatričnosti s rodinou majú pre človeka veľmi pozitívny význam, hlboko ovplyvňujú jeho prežívanie. Nesporným považoval, že práve prchké a nepredvídateľné správanie navrhovateľa, či už voči manželke, ale aj deťom, tento pocit spolupatričnosti narušil. Pri určení miery odškodnenia zohľadnil u navrhovateľa mimoriadne zhoršenie jeho rodinného života v dôsledku progresie choroby z povolania, ako aj mimoriadne zníženie kvality prežívania aj tých najjednoduchších životných situácií, ako sú prežívanie bežného dňa, nocí, spánku a pod., postupnú stratu vnímania pozitívnych stránok života, ako aj pocit šťastia, spokojnosti, rodinnej a osobnej pohody, veselosti, stratu empatie s ostatnými členmi rodiny, úplné vyčlenenie navrhovateľa z rodinného života pre jeho neovládateľnú agresivitu, hrubo obťažujúcu jeho okolie, celkovej nechuti k ďalšiemu životu, úplnú stratu pocitu lásky a spolupatričnosti s rodinou, ako aj mimoriadnu emočnú labilitu v styku s tretími osobami. Okrem toho vzal do úvahy aj skutočnosť, že vyššie uvedené následky sú nevyliciteľné s predpokladanou tendenciou sústavného zhoršovania sa. Nepriznanie odškodnenia na úrovni 50-násobku, ako si uplatnil navrhovateľ, odôvodnil tým, že u navrhovateľa nejde o najťažšie následky choroby z povolania intoxikácie sýrouhlíkom, ktoré by odôvodňovali vyššie odškodnenie. Vyslovil, že o prekážku veci rozhodnutej by v danom prípade išlo, pokiaľ by si navrhovateľ uplatňoval nárok na priznanie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku, v zmysle ktorých mu už Okresný súd Bratislava 3 priznal 876.000,- Sk titulom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. V danom prípade si však navrhovateľ uplatňuje nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzajúc z posudku Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie z 25.11.2010, v zmysle ktorého mal nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 200 bodov, ktoré mu bolo dňa 27.4.2011 vo výške 398,33 eur i vyplatené. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 398,33 eur zobral svoj návrh v tejto časti späť z dôvodu, že vedľajší účastník mu predmetnú sumu vyplatil, súd konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1 O. s. p. zastavil. Nakoľko navrhovateľ bol oslobodený od povinností zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania (§ 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov), podľa § 2 ods. 2 vety prvej tohto zákona zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku odporcu, nakoľko návrhu navrhovateľa bolo vyhovené. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 3 O. s. p. (podľa § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. rozhodol v časti, ktorá sa týka zastavenia konania návrhu o zaplatenie 398,33 eur, ktorú uhradil vedľajší účastník na strane odporcu navrhovateľovi po podaní návrhu) a navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania, aj keď mal navrhovateľ vo veci len čiastočný úspech, nakoľko základ nároku navrhovateľa bol daný od počiatku a výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu. Priznal navrhovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 4.966,43 eur, ktoré pozostávajú z 3.560,10 eur (15x právny úkon 237,34 eur) za : prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd (žaloba z 18.3.2011), písomné podanie na súd (doplnenie dôkazov zo dňa 26.4. 2011), konanie pred súdom (30.5.2011), písomné podanie na súd (z 20.6. 2011), konanie pred súdom (29.6. 2011), písomné podanie na súd (zo 4.7.2011), písomné podanie na súd (z 1.2. 2011), konanie pred súdom : 22.3.2013, 7.6.2012, 5.9.2012, 21.9.2012, 28.9.2012, 29.10.2012 a 29.10.2012. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určená podľa hodnoty sporu 7.966,54 eur v zmysle §10 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. je 237,34 eur bez DPH + 112,71 eur (1x režijný paušál 7,21 eur za úkon v r. 2010 + 6 x režijný paušál 7,41 eur za úkony v r. 2011 + 8 x režijný paušál 7,63 eur za úkony v r. 2012) + 112,88 eur (cestovné náhrady za konanie pred súdom pri ceste Bratislava - Galanta - Bratislava 15,307 eur (dňa 30.5.2011) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,357 eur) + 15,048 eur (dňa 29.6.2011) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,334 eur) + 16,694 eur (dňa 22.3.2012) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,480 eur) + 15,927 eur (dňa 7.6.2012) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,412 eur) + 16,672 eur (dňa 5.9.2012) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,478 eur) + 16,773 eur (dňa 28.9.2011) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,487 eur) + 16,458 eur (dňa 29.10.2012) (120 km, spotreba litrov na 100 km je 9,4, cena za liter paliva je 1,459 eur)) + 353 eur (náhrada za stratu času pri ceste Bratislava - Galanta a späť na pojednávania dňa 30.5.2011 (4x 12,35 eur) + dňa 29.6.2011 (4x 12,35 eur) + dňa 22.3.2012 (4x 12,71 eur) + 7.6.2012 (4x 12,71 eur) + 5.9.2012 (4x 12,71 eur) + 28.9.2012 (4x 12,71 eur) + 29.10.2012 (4x 12,71 eur)) + 20 % DPH zo 4.138,69 eur, t. j. vo výške 827,74 eur (3560,10 eur + 112,71 eur + 112,88

eur + 353 eur). Trovy právneho zastúpenia celkom 4.966,43 eur. Uviedol, že o trovách konania štátu súd rozhodne samostatným uznesením.

Proti rozsudku, výroku o zamietnutí zvyšku návrhu, podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, aby odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu 19.518,02 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Podľa odvolateľa, súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu týkajúcemu sa zistenia miery ako choroba z povolania ovplyvňuje život navrhovateľa a zisteniu ostatných okolností pre určenie primeraného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Argumentoval tým, že do zamestnania u odporcu nastúpil vo výbornom zdravotnom stave, svedomite si plnil svoje pracovné povinnosti a dosahoval dobré pracovné výsledky. Odporca však nevytvoril také pracovné podmienky, ktoré by zabránili pôsobeniu toxického plynu - sírouhlika. Za bežnej prevádzky nebolo cez hustú hmlu toxických plynov ani vidieť. Pôsobenie toxického nervového plynu v zamestnaní spôsobilo u navrhovateľa nezvratné zmeny osobnosti, narušilo mu centrálny nervový systém a spôsobilo mnohé poškodenia ostatných orgánov v dôsledku poškodeného srdcovocievneho systému. Ak by nebol vykonával túto právu, bol by zdravým človekom. Mimoriadne dôležitou okolnosťou považoval, že chorobu z povolania získal vo veľmi nízkom veku 33 rokov, kedy mal celý život pred sebou, založil si rodinu, bol milujúcim manželom a starostlivým otcom, bol aktívnym v každom smere. Choroba z povolania mu jeho život prakticky zničila a premenila na prežívajúcu ľudskú trosku. Je držiteľom preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, čo preukazuje jeho odkázanosť na pomoc ďalšej osoby aj v jednoduchých životných situáciách, miera jeho funkčnej poruchy je 80 %. Poukázal na súčasnú legislatívnu úpravu, v zmysle ktorej by mimoriadne zvýšenie sťaženia jeho spoločenského uplatnenia malo byť hodnotené vyššie než 25 násobkom podľa predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil zásadu proporcionality, v zmysle ktorej mal zohľadniť závažnosť spôsobenej škody, t. j. či boli poškodené životne dôležité orgány a možnosti vyliečenia či eliminácie spôsobenej škody, t. j. či v dôsledku poškodenia je navrhovateľ obmedzený vo svojom spôsobe života. Súd musí dbať na to, aby priznaná výška odškodnenia bola založená na objektívnych a rozumných dôvodoch a aby medzi takto priznanou výškou odškodnenia a spôsobenou škodou existoval vzťah vnútornej i vonkajšej primeranosti. Vnútorná primeranosť je dosahovaná zvážením rozhodných skutočností súvisiacich so zásahmi do všetkých oblastí života poškodeného a vonkajšia primeranosť je dosahovaná zhodným výsledkom (satisfakciou v spravodlivej výške) vo všetkých skutkovo zhodných prípadoch poškodenia zdravia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, prisudzujúcemu výroku, podal odvolanie odporca, ktorý navrhol jeho zmenu tak, aby návrh navrhovateľa bol, okrem zastavenia konania, zamietnutý. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Podľa odporcu, súd nesprávne dospel k záveru o tom, že v danej veci neexistuje prekážka veci rozsúdenej, ktorý záver navyše nedostatočne odôvodnil. Argumentoval tým, že navrhovateľ bol na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III v zmysle § 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. odškodnený za zistenú chorobu z povolania 18.8.2000 a hlásenú 7.12.2000 už odškodnený raz a pre vždy, ktoré odškodnenie zohľadňovalo už aj budúcu progresiu choroby z povolania navrhovateľa v zmysle § 4 ods. 1 citovanej vyhlášky. Navyše aj jednotlivé symptómy choroby z povolania, ktorými navrhovateľ v dôsledku choroby z povolania trpí, sú identické v oboch konaniach, aj Okresného súdu Bratislava III aj Okresného súdu Galanta. Poukázal na uznesenie NS SR z 13.10.2009 sp. zn. 5 Cdo/120/2009 riešiace prípad podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Podľa odporcu odôvodňovanie výnimočnosti prípadu navrhovateľa len zhoršením zdravotného stavu navrhovateľa ako nepredpokladaným následkom choroby z povolania z právneho hľadiska neobstojí a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Následky choroby z povolania sa v zásade nevymykajú z typických príznakov chronickej intoxikácie sírouhlikom (odpoveď na otázku 19 v znaleckom posudku). Nepochybne so zhoršením zdravotného stavu navrhovateľa v oblasti psychiky sa počítalo aj v minulosti, ktorá skutočnosť vyplýva z prepúšťacích a bežných lekárskejších správ. Aj Okresný súd Bratislava III mal zo svojej úradnej

činnosti preukázané progresiu následkov choroby z povolania navrhovateľa, nakoľko rozhodoval vo viacerých obdobných veciach. U navrhovateľa prišlo oproti roku 2006 k zhoršeniu zdravotného stavu len v oblasti psychiky, pričom zmena je obvyčajnou progresiou choroby z povolania, nie novou škodou. Podľa odporcu v konaní nebolo preukázané, že u navrhovateľa prišlo ku strate samostatnej existencie, k úplnej starostlivosti tretej osoby o navrhovateľa, nakoľko je sám schopný sa napiť, najesť, umyť, obliecť a pod., jeho manželka pracuje na dve zmeny a počas jej neprítomnosti je navrhovateľ sám doma. Ani úplne vyčlenenie z rodiny nebolo preukázané, nakoľko navrhovateľ sa stretáva so svojimi bratmi. Ani cieľom samovražedných myšlienok navrhovateľa nie je naplnenie ale len bilancia. Napokon aj zhoršenie vzťahu s dcérou, podľa odporcu, nastalo z dôvodov bežných v období dospievania dcéry. Poukázal na to, že navrhovateľ od vydania predchádzajúceho rozhodnutia sa stal držiteľom vodičského preukazu, ktorá skutočnosť vyplynula z výpovede jeho manželky o tom, že už málo šoféruje. Súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z rovnakej skutočnosti ako predchádzajúci Okresný súd Bratislava III, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante z 1.8.2005, ktorou bola navrhovateľovi určená miera jeho funkčnej poruchy 80 %. Súd prvého stupňa nemal vziať do úvahy aj uspokojovanie spoločenských potrieb rodiny navrhovateľa, ale výlučne len navrhovateľa. Navrhovateľ mal životné orgány poškodené už v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, preto Okresný súd Galanta nemal uvedenú skutočnosť vziať do úvahy. Súd prvého stupňa, podľa odporcu, nesprávne vychádzal z premisy, že u navrhovateľa ide o prípad hodný osobitného zreteľa bez toho, aby sa tým bližšie zaoberal. Mimoriadne zvýšenie však bolo v zmysle § 1 vyhlášky koncipované jednorazovo. Namietal aj rozhodnutie súdu o trovách konania, nakoľko nebol splneným ani jeden predpoklad § 142 ods. 3 O. s. p. a ani náhrada trov za niektoré úkony právnej služby nezodpovedá účelnosti, nakoľko niektoré podania navrhovateľa neboli iniciované súdom.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, prisudzujúcemu výroku, podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý navrhol jeho zmenu a zamietnutie návrhu. Odvolanie odôvodnil tým, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Uviedol, že odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo zákonodarcom v zmysle § 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. koncipované ako jednorazové a v konaní nebolo preukázané nové obmedzenia navrhovateľa od rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III ale v zmysle § 4 ods. 1 citovanej vyhlášky predpokladaný vývoj ochorenia, ktorý zohľadnil už uvedený súd vo svojom rozhodnutí. Poukázal na to, že viacero s následkov, ktoré vzal do úvahy Okresný súd Galanta, vzal do úvahy už Okresný súd Bratislava III pri svojom rozhodnutí, navrhovateľ trpel stratou koncentrácie a krátkodobej pamäte, bol podráždený, z dôvodu straty trpezlivosti a nervozity nebol schopný sa venovať svojim deťom, trpel záchvatmi depresíí, mával úzkostlivé stavy striedané podráždenosťou a napätím. Samotné dohodovanie sťaženia spoločenského uplatnenia nezakladá samo osebe nárok na zvýšenie náhrady za spoločenské uplatnenie v zmysle § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu a k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v prisudzujúcom výroku z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Poukázal na to, že predmet konania vedeného na Okresnom súde Galanta nie je totožným z predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III., nakoľko v skutkovej rovine predmetom konania v danej veci je nárok titulom dohodovania o 200 bodov a prvotné konanie sa týkalo 600 bodov. Vznik ďalšieho nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia predpokladá ustanovenie § 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb., v ktorom prípade, ak spoločenské uplatnenie občana bolo už obmedzené predchádzajúcimi zmenami zdravotného stavu, hodnotia sa iba následky. Uvedenú zodpovedá aj ustálená súdna prax, napr. uznesenie NS ČR zo 16.6.2008 sp. zn. 25 Cdo/1452/2006, z ktorého záverov vyplýva, že aj keď pri hodnotení trvalých následkov zranení sa prihliada aj k ich predpokladanému vývoju, nie je vylúčený vznik ďalšieho nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak sa výrazne zhoršil už ustálený zdravotný stav, poprípade sa prejavili ďalšie následky v takej intenzite a takým spôsobom, že pôvodne ani nemohli byť predvídané. K argumentácii odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku vo veci samej poukázal na obsah svojho odvolania. Poukázal na to, že pri dohodovaní boli zohľadnené len nové, pôvodne nepredvídateľné, následky choroby z povolania v zmysle § 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. V dôsledku pôvodnej škodnej udalosti vznikol ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Satisfakcia v požadovanej výške je objektívne spravodlivá v pomere k následkom, ktoré choroba zmenou osobnosti navrhovateľa vyvolala. Choroba svojim vplyvom neakceptovateľne obmedzila základné právo navrhovateľa na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a

rodinného života, právo na ochranu zdravia a ľudskej integrity, manželstva, rodičovstva a rodiny. Podľa ustálenej judikatúry NS SR a justičnej praxe je opätovné odškodnenie legálne a v prípade zhoršenia zdravotného stavu nutné. K trovám konania uviedol, že pokiaľ ide o nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, bude sa nárok na náhradu trov konania vždy spravovať ustanovením § 142 ods. 3 O. s. p., pretože pri uplatnení nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia musí navrhovateľ vyjadriť v peniazoch požadovanú výšku náhrady, avšak už z povahy tohto nároku vyplýva, že presné stanovenie výšky je závislé vždy na znalcovi. Uviedol, že z prepúšťacej správy z hospitalizácie v Univerzitnej nemocnici Bratislava, nemocnica akademika L. Déreera, Limbová 5, kde bol hospitalizovaný od 19.11.2012 do 23.11.2012 vyplýva, že zistená choroba z povolania - chronická intoxikácia sírouhľikom pretrváva i naďalej a zhoršuje sa i napriek rozsiahlej medikamentóznej liečbe.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania a vedľajším účastníkom na strane odporcu (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v rozsahu a dôvodoch odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu je vo veci samej a v závislých výrokoch o trovách konania a o poplatkovej povinnosti (§ 212 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) vecne správny.

Predmetom konania je mimoriadne zvýšenie náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia.

Navrhovateľ si vo svojom návrhu, doručenom súdu 18.3.2011, uplatnil zaplatenie istiny vo výške 19.916,35 eur. Svoj návrh neskôr upresnil o zaplatenie 19.518,02 eur a vo zvyšnej časti, 398,33 eur zobral návrh späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Návrh odôvodnil tým, že bol v pracovnom pomere s odporcom na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy z 1.11.1993 v období od 1.11.1993 do 27.3.1998 vo funkcii chemika vo výrobe chemických vlákien. Následne v období od 16.6.1999 do 11.3.2001 zastával u odporcu funkciu chemika na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy zo 16.6.1999 a doplnený dodatkom č. 1 z 30.11.1999, dodatkom č. 2 z 26.4.2000 a dodatkom č. 3 z 30.8.2000. Počas výkonu pracovnej činnosti pre odporcu bol vystavený pôsobeniu sírouhľika ako dôsledok práce v prostredí prevádzky na výrobu chemických vlákien a neskôr vo výrobe gumárenských chemikálií. Dôsledkom dlhotrvajúcej expozície sa u navrhovateľa prejavila choroba z povolania špecifikovaná vyhláškou č. 32/1965 Zb. ako chronická otrava sírouhľikom, ktorá bola zistená 18.8.2000 a hlásená 7.12.2000. Zodpovednosť odporcu za spôsobenú chorobu z povolania bola dokázaná v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 16Cp/67/2002, v ktorom súd rozhodol o mimoriadnom zvýšení odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dané odškodnenie, ktoré bolo u navrhovateľa obodované 600 bodmi súviselo s následkami choroby z povolania vo sférach života navrhovateľa, ktoré sa prejavili ku dňu podania návrhu, t. j. k 23.9.2002. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ v dôsledku choroby z povolania stratil možnosť zapojenia sa do pracovného procesu a v dôsledku progresie jeho subjektívnych i objektívnych ťažkostí choroby z povolania vyplývajúcich sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa. Po rozhodnutí Okresného súdu Bratislava III posudková komisia Kliniky pracovného lekárstva a to psychológie zvýšila bodové hodnotenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia o 200 bodov, celkovo na 800 bodov. Navrhovateľovi bol na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne priznaný plný invalidný dôchodok, pričom invalidita nastala výlučne v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že navrhovateľ je občan s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 22.1.2008 mu bol priznaný status zdravotne ťažko postihnutej osoby a to výlučne v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania a vydaný aj preukaz ťažko zdravotne postihnutej osoby s potrebou sprievodcu. Je osobou v poproduktívnom veku a má len 43 rokov. Chorobou z povolania a jej následkami však trpí on a jeho okolie už po dobu 10 rokov, keď po túto dobu choroba významne ovplyvňuje jeho sociálne prežívanie a správanie, ako aj životné voľby a možnosti. Pred objavením sa príznakov chronickej otravy sírouhľikom viedol aktívny spoločenský, rodinný, kultúrny a športový život. Vykonané zdravotné vyšetrenia potvrdili trvalé následky ochorenia na navrhovateľov organizmus, čo bude mať doživotne nepriaznivé a nezvratné dôsledky na životné úkony navrhovateľa, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb a na plnenie jeho spoločenských úloh. Choroba

z povolania u navrhovateľa vyvolala rad psychiatrických a neurologických diagnóz, čo v reálnom živote znamená, že navrhovateľ nedokáže prežívať pocity radosti, lásky, empatie a priateľstva. Veľmi závažným dôsledkom je aj sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu voľby povolania alebo možnosti ďalšieho sebavzdelávania. Progresia choroby, najmä v psychickej zložke, prehĺbila všetky následky do takej miery, že ich nebolo objektívne možné predpokladať pri predchádzajúcich hodnoteniach zdravotného stavu. Neurologickým vyšetrením v priamej príčinnej súvislosti s chorobou z povolania bola zistená polyneuropatia (nezvratné poškodenie nervov) senzitívnej motoriky. Navrhovateľ trpí organickým psychosyndrómom a ochorenie sa u navrhovateľa prejavuje výraznými poruchami pamäti, značným ochudobnením myslenia a významným znížením spontaneity. Navrhovateľ trpí anxiózne-depresívnym syndrómom, pričom ochorenie progreduje hlavne v impulzívnom správaní a zhoršujúcou pamäťou. Trpí zvýraznenými poruchami správania, poruchami pozornosti, má značne zvýšenú emočnú labilitu a je u neho potvrdený výskyt depresii a emočných oscilácií, pričom trpí opakovanými poruchami spánku. Psychologickým vyšetrením bol zistený výskyt znakov signalizujúcich organické poškodenie centrálného nervového systému, ako aj periférneho nervového systému. V období pred ochorením navrhovateľ viedol riadny rodinný život, rád športoval, venoval sa športovým podujatiam aj ako divák, chodil do prírody, zaujímal sa o dianie vo svete, chodil s manželkou a priateľmi do divadla, kina a na spoločenské podujatia ako aj na rodinné podujatia a dovolenky. V súčasnosti vo výlučnej príčinnej súvislosti s chorobou z povolania navrhovateľ predstavuje skôr príťaž pre svoju rodinu, nedokáže vykonať potrebné domáce práce, vo vzťahu k blízkym príbuzným, deťom, je izolovaný, je odkázaný na pomoc manželky. Akákoľvek možnosť turistiky, plávania a kolektívnych športov je vylúčená, je vylúčený zo sociálnej interakcie, trpí sexuálnou disfunkciou. Stratil aj priateľov, je neustále v ťažkej depresii, pričom ho dráždi prítomnosť iných ľudí a skoncoval aj so svojimi záľubami. Sledovanie televízie a čítanie periodík ho dráždi a nedokáže sa sústrediť na dané činnosti. Nadmerne sa potí a to aj bez námahy a pre poškodenie pamäti stratil možnosť ďalšieho sebavzdelávania. Je zrejme, že poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky na jeho život. Chorobou vyvolaný zásah do všetkých oblastí života navrhovateľa je tak veľký, že bez zvýšenia odškodnenia by došlo k porušeniu jeho základných ľudských práv danou Ústavou SR a Listinou základných práv a slobôd uvedenou ústavným zákonom č. 23/99 Zb. Výška finančného vyjadrenia bodového ohodnotenia (60,- Sk za 1 bod) nie je spravodlivá a v dnešných sociálno-ekonomických situáciách neobstojí. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia plní v zmysle právnej úpravy satisfakčnú funkciu. Na základe vyššie uvedeného a skutočností, že v danom prípade sa v osobe navrhovateľa jedná o muža v poproduktívnom veku, ktorý v dôsledku choroby z povolania stratil možnosť plnohodnotne žiť po dobu dlhšiu ako 11 rokov, v súčasnosti je ohrozený jeho život poruchou životne dôležitých orgánov a v dôsledku progresie jeho subjektívnych i objektívnych ťažkostí z choroby z povolania vyplývajúcich sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a preto je na mieste zvýšenie základného bodového hodnotenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. na 50 násobok. Oproti porovnateľnému následku osôb postihnutých rovnakou chorobou z povolania sú následky u navrhovateľa výraznejšie najmä v psychickej časti a v zmysle odporúčania psychiatra by sa navrhovateľ mal podrobiť psychiatrickému liečeniu formou hospitalizácie. Navrhovateľ má aj sklony k samovražde, ktoré sú potvrdené aj lekáorskými správami. Ochorenie v určitom časovom horizonte vyvoláva stav, ktorý vo väčšine prípadov končí smrťou. Chorobu z povolania u navrhovateľa zistili vo veku 33 rokov, keď v súčasnosti má 43 rokov a v súvislosti s touto chorobou je navrhovateľ osobou ťažko zdravotne postihnutou, má mieru funkčnej poruchy 80% a je držiteľom preukazu ZŤP s doprovodom. Dôsledkom choroby z povolania je mimoriadne sťažené spoločenské uplatnenie v pracovnej oblasti - aktuálne zníženie pracovného potenciálu u navrhovateľa na minimálnu možnú úroveň. V dôsledku choroby stratil sociálny kontakt so svojimi deťmi a došlo k nabúraníu intímnych sociálnych vzťahov v rámci primárnej spoločenskej skupiny - rodiny. V súlade s ust. § 5 ods. 2 vyhl. č. 32/1965 Zb. je možné k dohodovaniu pristúpiť výhradne v situácii, keď došlo k podstatnému zhoršeniu predchádzajúcich zmien zdravotného stavu, pričom zhoršenie pôvodného zhoršenia na zdraví je možné vziať do úvahy len v prípade, ak sa toto poškodenie nepredpokladalo pri pôvodnom hodnotení. Vzhľadom na uvedenú právnu úpravu je už zo samotného faktu, že došlo k dohodovaniu sťaženia spoločenského uplatnenia možné vyvodiť záver, že pri dohodovaní boli zohľadňované len nové, pôvodne nepredvídateľné následky choroby z povolania. Je preto zrejme, že tieto nové dôsledky choroby z povolania je nevyhnutné považovať za novú škodu, ktorá je spôsobilá na nové mimoriadne zvýšenie spoločenského uplatnenia, ktoré navrhovateľ žiada v tomto konaní. Musí pravidelne a bez prerušenia užívať lieky na symptomatickú liečbu, avšak napriek tomu sa jeho stav neustále zhoršuje. Z faktov produkovaných lekármi Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie a svedeckými výpoveďami je zrejme, že po zhodnotení zdravotného stavu navrhovateľa k 23.2.2006, t. j. ku dňu vydania rozsudku Okresným súdom Bratislava III, nastali vplyvom progresie chronickej intoxikácie CS2 ďalšie následky v takej intenzite a takým spôsobom, že

pôvodne nemohli byť predvídané. V dôsledku pôvodnej škodnej udalosti tak vznikol ďalší nárok na náhradu spoločenského uplatnenia, pričom satisfakcia v požadovanej výške je objektívne spravodlivá v pomere k následkom, ktoré choroba zmenou osobnosti navrhovateľa vyvolala. Choroba svojím vplyvom neakceptovateľne obmedzila základné právo navrhovateľa na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života, právo na ochranu zdravia a integrity, manželstva, rodičovstva a rodiny. Uviedol tiež, že je ženatý a má dve deti, keď jedno je dospelé a druhé má 13 rokov. Nevie sa však venovať rodine tak, ako dakedy. V noci sa sám so sebou rozpráva a trvá mu dlhé hodiny kým zaspí, keď niekedy spí len 2 hodiny. Nedokáže ísť ani von, keď je teplo, hneď sa zadýcha, je mu teplo a špatne. Málo sa stretáva s ľuďmi a viac mu vyhovuje, keď je zavretý. Do posledného rozhodnutia o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, bol tento stav miernejší. Manželka mu musí všetko písať na lístok a mylí si veľa vecí. Pokiaľ niekam ide, ide s ním manželka a dcéra. S dcérou, ktorá sa odsťahovala, nemá najlepšie vzťahy kvôli jeho výbušnosti a nevypočítateľnej povahe. Začalo to tým, že ju upozorňoval a kričal na ňu. Konflikty začali asi pred dvomi rokmi a po pár mesiacoch, možno po 6 - 7 odišla z domácnosti. Nevedeli spolu komunikovať, obchádzala ho, nezdravila a on nevedel toto potlačiť. Teraz sa občas ukáže, ale komunikujú spolu nasilu. Ani s manželkou nefunguje, nakoľko má problémy aj po sexuálnej stránke. Jeho 14 ročný syn prehlasuje, že keď bude dospelý, odíde z domu. Je to horšie ako v r. 2005 a 2006 a už teraz sa bojí, že stratí syna. Navštevuje neurológa, nakoľko má kŕče, problémy s nohami, polyneuropatiu dolných a horných končatín. Navštevuje psychiatra a občas psychológa. Spoločenský život nemá. Ako najväčšiu záťaž pociťuje stratu pamäti, nervozitu, nekontrolovateľnosť, sexuálnu stránku. Do spoločnosti chodí len vtedy, keď je rodinná oslava a aj to sa zdrží čo najmenej. Fajčiť prestal asi pred piatimi mesiacmi a väčšinou jedáva zeleninu, dusené jedlá a nič masné.

Odporca prostredníctvom navrhol návrh zamietnuť. Podľa jeho názoru, navrhovateľ by musel preukázať vznik novej škody na zdraví a jej následkom by museli navrhovateľovi vzniknúť ďalšie obmedzenia v jeho spoločenskom, pracovnom, rodinnom, kultúrnom a športovom živote. Znamená to, že by v konaní musel preukázať, že ním v žalobe preukázané symptómy z choroby z povolania a obmedzenia v jeho živote sú odlišné od tých, ktoré boli predmetom konania na Okresnom súde Bratislava III, a ktoré boli zohľadnené v rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 23.2.2006. V konaní bolo preukázané, že dôvodom ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa, uskutočnené posudkom KPLaT o odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia z 25.11.2000 bola progresia choroby z povolania a nie vznik novej škody, t. j. nových následkov choroby z povolania. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa v jeho psychickej zložke nie je novým, doposiaľ nepredpokladaným následkom choroby z povolania, ale ide len o progresiu choroby z povolania, ktorá bola zohľadnená v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 23.2.2006. Podľa odporcu, jednotlivé navrhovateľom popísané symptómy choroby z povolania, ktorou navrhovateľ trpí, ako aj navrhovateľove obmedzenia v jednotlivých sférach života, sú identické s tými, ktoré boli zohľadnené v už spomínanom rozsudku Okresného súdu Bratislava III, za ktoré navrhovateľ už bol odškodnený. Z uvedeného dôvodu je daná prekážka rozsúdenej veci (res iudicata). Z tvrdení navrhovateľa ako aj z doteraz vykonaných dôkazov nevyplýva, že by sa v prípade ochorenia navrhovateľa jednalo o prípad hodný osobitného zreteľa tak ako to má na mysli § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb.. Práve naopak MUDr. G. v odbornom vyjadrení zo 7.11.2011 uvádza, že navrhovateľova choroba z povolania sa svojimi príznakmi a následkami nijako neodlišuje od štandardných príznakov a následkov choroby z povolania. Nejde preto o také ťažké následky choroby z povolania, ktoré by odôvodňovali priznanie 50 násobku zodpovedajúcej základnému počtu bodov zisteného lekárom. Ustanovenie § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. je aplikované na (individuálne) prípady, s ktorými zákonodarca nemohol pri koncipovaní právneho predpisu rátať a ktorých zvýšené odškodnenie ponechal v záujme spravodlivosti na voľnú úvahu súdu. Choroba nemá špecifický dopad na zdravotný stav navrhovateľa, ktorý by sa svojou výnimočnosťou odlišoval od postihnutia iných prípadov ochorenia na tú istú chorobu. Poukázal na mnohé rozpory medzi tvrdeniami navrhovateľa obsiahnutými v žalobe a tvrdeniami navrhovateľa a svedkov na pojednávaníach a to konkrétne keď navrhovateľ v žalobe uvádza, že vplyvom choroby z povolania je sociálne izolovaný, dráždi ho prítomnosť iných ľudí, kvôli strate jemnej motoriky skoncoval so záľubami, po chvíľkovej námahe sa zadýcha, pričom z lekárskej správy psychiatrickej ambulancie z 13.8.2012, ako aj výpovede navrhovateľa z 5.9.2012 vyplýva, že navrhovateľ sa stretáva so svojimi bratmi a chodí s nimi na Liptov. Plánuje s nimi ísť v blízkej budúcnosti do Čierneho Balogu na 2 týždne, pričom navrhovateľ sám priznáva, že podobné výlety mu jeho psychický stav zlepšujú. Navrhovateľ ďalej v žalobe uvádza, že vplyvom

choroby z povolania je odkázaný na pomoc manželky, pričom jeho manželka pracuje na dve zmeny, čo znamená, že počas jej neprítomnosti je navrhovateľ doma sám a je schopný sám o seba sa postarať.

Vedľajší účastník navrhol návrh zamietnuť. Poukázal na to, že po komparácii so svedeckými výpoveďami v rámci konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava III v živote navrhovateľa nedošlo od 23.2.2006 k vzniku ďalšej škody na zdraví, ktorá nebola doteraz zohľadnená z dôvodu procesných princípov a relevancie plynutia času. Nedošlo k progresii sťaženia spoločenského uplatnenia v rodinnom, kultúrnom, spoločenskom ani v športovom živote, nakoľko v čase rozhodnutia Okresným súdom Bratislava III bol navrhovateľ uznaný za invalidného s účinnosťou od 8.7.2003. Prejavovalo sa u neho poškodenie jemnej motoriky, strata koncentrácie a krátkodobej pamäte, trpel únavou, bolesťami a trpnutím dolných končatín, poruchami spánku, bolesťami hlavy a žalúdka, bol podráždený, trpel sexuálnou disfunkciou, čo výrazne ovplyvňovalo kvalitu jeho manželského spolužitia. Navrhovateľ trpel dezorientáciou v cudzom prostredí, záchvatmi depresie, mával úzkostlivé stavy striedané podráždenosťou a napätím, mal ťažkopádne myslenie, čo malo za následky psychické zmeny v dôsledku bezradnosti. Stratil všetky spoločenské kontakty s priateľmi, pričom kontaktu s inými ľuďmi sa vyhýbal z dôvodu, že ho to znervózňuje a unavuje. Z dôvodu straty trepezlivosti a nervozity sa nebol schopný venovať svojim deťom, nikam nechodil, nič ho nezaujímalo, nedokázal vybaviť bežné záležitosti na úrade a zdravotné zhoršenia vplývali na možnosť ďalšieho sebavzdelávania navrhovateľa a úplne ho vylúčili z možnosti sa uplatniť v pracovnom procese. Okresný súd Bratislava III pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj fakt, že choroba z povolania bola u navrhovateľa diagnostikovaná vo veku 33 rokov, teda v produktívnom veku. Navrhovateľ vo svojej výpovedi 29.6.2011 uviedol, že ako držiteľ preukazu zdravotne ťažko postihnutej osoby s doprovodom je odkázaný na pomoc manželky alebo dcéry, avšak zo svedeckej výpovede dcéry K. O. vyplýva, že spoločnú domácnosť opustila v roku 2010, k rodičom nechodíva, ide tam len raz za pol roka a to iba v prípade ak je matka doma. Navrhovateľom prezentovaný veľmi vážny zdravotný stav navrhovateľa nekorešponduje so skutočnosťou, že navrhovateľ je v súčasnosti napriek veľmi vážnym zdravotným ťažkostiam pri stave orientácie v okolitom prostredí a v obmedzenej pohyblivosti sám schopný viesť motorové vozidlo. Zhoršenie vzťahu otca a dcéry nie je možné jednoznačne dávať do súvisu s navrhovateľovým ochorením. Vzťah navrhovateľa s dcérou mohli ovplyvniť aj iné faktory, ako napríklad výskyt generačných problémov, tehotenstvo maloletej dcéry, nesúhlas s výberom jej partnera a pod. Vzťah otca a dcéry je špecifický vzťah rodiča a dieťaťa a na odhalenie konkrétnych príčin zhoršenia tohto vzťahu by bolo potrebné podrobiť ho bližšiemu odbornému skúmaniu. Z odborného posudku Doc. MUDr. F. G. PhD. zo 7.11.2011 možno konštatovať, že ide o typický priebeh choroby z povolania zapríčinennej intoxikáciou organizmu sírouhlikom. Z odpovedí na koncipované otázky je zřejmé, že nie je možné vylúčiť vplyv neprofesionálnych ochorení ako aj zlých návykov navrhovateľa (dlhodobé fajčenie) na jeho zdravotný stav. Choroba z povolania sa u navrhovateľa so svojimi príznakmi a následkami neodlišuje od podobných, došlo len k progresii, teda k zvýrazneniu príznakov, ktoré spadajú pod typický obraz chronickej intoxikácie otravy sírouhlikom. Napriek zhoršeniu zdravotného stavu všetky uvádzané obmedzenia v sociálnej, spoločenskej, kultúrnej, pracovnej i športovej oblasti existovali v čase prvotného rozhodovania Okresného súdu Bratislava III a teda boli náležite odškodnené. Navrhovateľ nepreukázal akýmkoľvek spôsobom vznik novej škody, ktorá by k dnešnému dňu nebola náležitým spôsobom odškodnená. Z ust. § 1 vyhl. č. 32/1965 Zb. jednoznačne vyplýva, že ide o jednorazové odškodnenie a je teda neprípustné opakované odškodnenie z titulu tej istej choroby z povolania.

Odvolací súd sa zaoberal námietkou odporcu a vedľajšieho účastníka na jeho strane o existencii prekážky konania spočívajúcej vo veci rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzal pritom z ustanovenia § 159 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Ustanovenie § 159 ods. 3 O. s. p. ustanovuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej patrí medzi podmienky konania, ku ktorým súd prihliada kedykoľvek za konania (§ 103 O. s. p.) a predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý je dôvodom zastavenia konania (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Predpokladom však je, že ide o totožnú právoplatne rozhodnutú vec. Totožnosť veci je daná totožnosťou účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. V zmysle tohto zákonného ustanovenia

ide o rovnakú (tú istú) vec vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je daná v tom prípade, ak ide síce v novom konaní o rovnaký právny vzťah medzi rovnakými účastníkmi, pokiaľ sa novo uplatnený nárok opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v dobe pôvodného konania a ktoré nastali až neskôr.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia samo vo svojej podstate v základnej výmere predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie jeho životných i spoločenských potrieb. Priznanie základného odškodnenia samotného teda predpokladá, že dovtedajšie možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti sú v dôsledku úrazu objektívne obmedzené. Zvýšenie náhrady podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. predpokladá existenciu ďalších skutočností umožňujúcich záver, že obmedzenia poškodeného nemožno vyjadriť len základným odškodnením. Postup podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky potom prichádza do úvahy len v skutočne výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy ani zvýšenie základného odškodnenia dostatočne nevyjadruje následky, ktoré sú do budúcnosti v dôsledku poškodenia trvale obmedzené alebo stratené.

Aj keď pri hodnotení trvalých následkov poškodenia na zdraví sa prihliada aj k ich predpokladanému vývoju, nie je vylúčený vznik ďalšieho nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak sa výrazne zhoršil už ustálený zdravotný stav, poprípade sa prejavili ďalšie následky v takej intenzite a takým spôsobom, že pôvodne ani nemohli byť predvídané. V dôsledku pôvodnej škodnej udalosti tak môže výnimočne vzniknúť ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, samozrejme za situácie, že novo vzniknuté nepriaznivé následky sú v príčinnej súvislosti s pôvodným poškodením zdravia.

V takom prípade sa pri úvahe o výške náhrady vychádza z porovnania súčasných možností poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti so stavom pred týmto zhoršením. Nejde totiž o porovnanie súčasných schopností a možností navrhovateľa s ich úrovňou v dobe pred vznikom škody, ale o porovnanie jeho súčasných možností pre uspokojovanie životných a spoločenských potrieb so stavom v dobe pred týmto nastaným zhoršením. Pre určenie výšky nového nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia pri následnom zhoršení už ustáleného zdravotného stavu je rozhodujúce porovnanie obmedzených či stratených možností spoločenského uplatnenia v dobe pred zhoršením zdravotného stavu so stavom súčasným. Pritom ani skutočnosť, že pri predchádzajúcom odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia boli konštatované podmienky pre zvýšenie náhrady podľa § 7 ods. 3 vyhlášky, neznamená automaticky, že pri každom ďalšom novo vzniknutom nároku budú splnené podmienky mimoriadneho zvýšenia náhrady. Ide totiž o odškodnenie nového nároku, ktorý spočíva práve v zhoršení zdravotného stavu poškodeného a dôsledkov z toho pre uspokojovanie životných a spoločenských potrieb, oproti stavu v dobe pred týmto zhoršením.

Z uvedeného preto vyplýva, že zhoršenie poškodenia zdravia navrhovateľa v dôsledku choroby z povolania vyjadreného 800 bodmi oproti 600 bodom pri ustálení jeho zdravotného stavu, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodnutí aj Okresný súd Bratislava III, je nárokom novým, o ktorom doposiaľ nebolo súdom rozhodnuté, nakoľko k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa následkom choroby z povolania došlo až následne po rozhodnutí Okresného súdu Bratislava III. Z uvedeného preto vyplýva správnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý pri vyhodnotení súčasného poškodenia zdravia navrhovateľa chorobou z povolania posudzoval jeho nárok na mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v otázke dôvodov hodných osobitného zreteľa, len v ktorom prípade je možným postup podľa § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky, podľa záverov Okresného súdu Bratislava III., ktoré nielen pretrvávajú ale ich intenzita sa zvýšila, a v otázke výšky mimoriadneho zvýšenia z porovnania

zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa v súčasnosti s jeho ustáleným zdravotným stavom, z ktorého vychádzal Okresný súd Bratislava III.

Navrhovateľ 1.11.1993 uzatvoril so spoločnosťou Istrochem, š. p. pracovnú zmluvu na dobu neurčitú do pracovného pomeru vo funkcii chemik - spridač vo výrobe chemických vlákien s tým, že pracovný pomer trval do 27.3.1998 (pracovný pomer skončil dohodou z dôvodu organizačných zmien - nadbytočnosť podľa § 46 ods. 1 písm. a Zákonníka práce). Od 6.4.1998 do 17.6.1998 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Dňa 16.6.1999 navrhovateľ so spoločnosťou Istrochem, a. s. uzatvoril pracovnú zmluvu, kde pracoval do 11.3.2001 vo výrobe gumárenských chemikálií a prevádzke sulferxu, kde bol ukončený pracovný pomer dohodou zo zdravotných dôvodov. 7.12.2000 bola hlásená choroba z povolania s diagnózou chronická intoxikácia CS₂ s tým, že Fakultná nemocnica akad. L. Déřera, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie v Bratislave vypracovala na žiadosť navrhovateľa posudok o odškodnení bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení počtu bodov 200, v súvislosti so zistenou chorobou účastníci uzatvorili dodatok k pracovnej zmluve, na základe ktorého mohol byť navrhovateľ poverený výlučne pracovnými činnosťami pri ktorých nebude dochádzať do styku s neurotoxickými látkami, prachom, alergénmi a hlukom, vzhľadom k čomu navrhovateľa od 1.2.2001 preradili na inú vhodnú prácu. Na základe zhoršenia zdravotného stavu v psychickej zložke bolo posudkom zo dňa 1.8.2002 sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľa zvýšené o 200 bodov, to znamená na celkový počet 400 bodov.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne Galanta zo 6.3.2003 bol navrhovateľ od 3.7.2003 pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav uznaný invalidným. Rozhodnutím Okresného úradu v Galante, odbor sociálnych vecí - odd. posudkových činností S2003/11556 z 11.12.2003 bol navrhovateľ uznaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s určenou mierou funkčnej poruchy 50% a bol mu vydaný preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím bez sprievodcu.

Z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu bolo posudkom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie a LFUK, FN sP Bratislava - Kramáre z 26.4.2005 sťaženie spoločenského uplatnenia dôsledkom choroby z povolania zvýšené o 200 bodov na celkových 600.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta z 1.8.2005 na základe nového posúdenia navrhovateľa o vydanie preukazu ŤZP/S bola určená miera jeho funkčnej poruchy 80% a navrhovateľ sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 16Cp/67/02-196 z 23.2.2006 bol odporca Duslo, a. s. zaviazaný k zaplateniu 876.000,- Sk a vo zvyšnej časti uplatneného nároku navrhovateľa, ktorý si uplatňoval celkom sumu 4.776.000,- Sk, bol návrh zamietnutý. Suma 876.000,- Sk bola navrhovateľovi priznaná titulom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, keď v posudzovanom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u navrhovateľa ide o prípad hodný osobitného zreteľa, nakoľko v dôsledku trvalých následkov poškodenia zdravia v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania zistenou 18.8.2000, ktorá sa u navrhovateľa prejavila vo veku 33 rokov následkom výkonu práce v prevádzke odporcu, kde bol dlhodobo vystavený pôsobeniu sírouhlika, došlo k zásadnej zmene spôsobu osobného života, k úplnému obmedzeniu pracovného uplatnenia, k plnej invalidite a uplatnenia vo sfére jeho záľub a spoločenských kontaktov. Bolo nesporne zistené, že následky zistenej choroby z povolania - chronickej intoxikácie sírouhlikom sa u navrhovateľa prejavili najmä v neurologickej a psychickej rovine. Neurologické problémy má navrhovateľ najmä v oblasti dolných a horných končatín, v ktorých mu chýba cit, pociťuje v nich trpnutie, dostáva do nich kŕče a má problém s nimi pohybovať. V psychickej oblasti sa chronická intoxikácia sírouhlikom prejavuje závažným inverzibilným poškodením psychiky, sekundárnym neurasthenickým syndrómom s depresívnymi rysmi, organickým psychosyndrómom, hypomenestickým a organickým poškodením centrálnej nervovej sústavy (zníženie úrovne jemnej motoriky, krátkodobej pamäte, poruchy inteligencie, koncentrácie pozornosti, výrazná emočná labilita, latentná agresivita, záchvaty nervozity a depresíí, nedostatočná integrita osobnosti schysteroidnými prejavmi). U navrhovateľa prišlo k podstatnému obmedzeniu spoločenského uplatnenia, nielen pre uvedené neurologické zdravotné obmedzenia, ale najmä obmedzenia vyplývajúce z vážnych porúch psychiky navrhovateľa, s ktorými v konečnom

dôsledku trpí aj najbližšie okolie, najmä jeho rodina, keď v prípade navrhovateľa ide o muža v plne produktívnom veku, otca školopovinných detí, ktorý v dôsledku ochorenia úplne stratil schopnosť sa ako otec plnohodnotne podieľať na výchove detí a zabezpečovať starostlivosť o rodinu, čo spätne negatívne ovplyvňuje vzájomné citové väzby v rodine. Ďalej konštatoval, že navrhovateľ je prakticky úplne vylúčený vo výkone akejkoľvek pracovnej činnosti v možnosti prípadného sebavzdelávania alebo zaškolenia na inú prácu, čo i len v kludovom prostredí, v dôsledku sexuálnej disfunkcie sa znížila kvalita jeho manželského spolužitia, výrazne je obmedzená možnosť plnohodnotného rodinného života - výchova a starostlivosť o deti. Súbor zdravotných problémov a komplex psychologicko-psychiatrických diagnóz, ktoré majú nepriaznivý vplyv na život navrhovateľa sú dôvody hodné osobitného zreteľa pre mimoriadne zvýšenie odškodnenia navrhovateľa. V súlade s § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. zvýšil odškodnenie navrhovateľa o 25 násobok základného bodového ohodnotenia 600 bodov v peňažnom vyjadrení po odčítaní už vyplatenej sumy 24.000,- Sk, čo predstavuje 876.000,- Sk (600 bodov x 60,- Sk x 25= 900.000,- Sk; 900.000,- Sk-24.000,- Sk= 876.000,- Sk).

V dôsledku zhoršenia zdravotného stavu chorobou z povolania bolo posudkom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie z 25.11.2010 vzhľadom na progresiu choroby hlavne v psychickej zložke zvýšené hodnotenie spoločenského uplatnenia o 200 bodov, t. j. celkom na 800 bodov.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta zo 4.4.2011 bol navrhovateľovi priznaný nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenú dňa 18.8.2000 v sume 398,33 eur. Predmetná suma bola navrhovateľovi vyplatená 27.4.2011.

Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo 7.4.2011 navrhovateľ je i naďalej fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 80%, pričom rozhodnutie č. 6974/2005, 67/2005-VI, opč z 1.8.2005 zostáva naďalej v platnosti. Podľa vyjadrenia lekára odboru posudkových činností je navrhovateľ odkázaný na sprievodcu a na základe uvedených skutočností mu môže byť vydaný preukaz ŤZP so sprievodcom. Dňa 8.6.2011 bol Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta vydaný pre navrhovateľa preukaz ŤZP so sprievodcom pod č. 007693.

Podľa odborného vyjadrenia Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie Fakultnej nemocnice s poliklinikou vyplýva, že u navrhovateľa ide o organické poškodenie centrálného a periférneho nervstva v dôsledku expozície neurotoxického sírouhlika s tým, že symptómy a ťažkosti navrhovateľa sú v príčinnej súvislosti s chronickou intoxikáciou sírouhlika. Od roku 2006 došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa v súvislosti s chorobou z povolania - intoxikáciou sírouhlíkom, čo bolo vyjadrené zvýšením sťaženia spoločenského uplatnenia v roku 2010 na 800 bodov. Zo samotného princípu choroby z povolania vyplýva, že každá choroba z povolania negatívne ovplyvňuje pracovné uplatnenie minimálne tým, že zužuje výber vhodných profesií, ktoré je chorý schopný vykonávať. S ohľadom na zdravotný stav vyvolaný chronickou intoxikáciou CS2 v súvislosti s dostupnými medicínskymi postupmi nie je možné dosiahnuť úplné vymiznutie prejavov špecifikovaného ochorenia a navrátenia do normálneho pracovného a spoločenského života. Chronická intoxikácia CS2 spôsobuje poškodenie periférnych nervov, vrátane nervov dolných končatín, spôsobuje bolesť končatín a nižšiu výkonnosť svalov. Choroba z povolania dominantne určuje celkový zdravotný stav navrhovateľa. Progresia poškodenia centrálného nervového systému, ktoré sa diagnostikovalo pri psychiatrickom a psychologickom vyšetrení bolo určujúce pri zvýšení odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia v roku 2010. Presne predpokladať následky expozície sírouhlika na zdravotnom stave nie je možné. Nie je možné vylúčiť, aby tzv. všeobecné zdravotné problémy navrhovateľa, alebo zlé návyky navrhovateľa súčasný zdravotný stav navrhovateľa ovplyvňovali, avšak všeobecné zdravotné problémy majú v porovnaní so základným ochorením podružný význam. Lieky, ktoré navrhovateľ užíva zo skupiny tzv. psychofarmák pri správnom užívaní by mali symptómy do určitej miery zmiernovať až eliminovať. Navrhovateľova choroba z povolania svojimi príznakmi a následkami sa neodlišuje od štandardných príznakov a následkov choroby z povolania - chronickej intoxikácie otravy sírouhlíkom.

Svedkyňa Y. O. uviedla, že s manželom sa zoznámila v r. 1988 a v marci 1991 uzavreli manželstvo. V r. 1992 manžel začal pracovať v Dimitrovke. V r. 1995 alebo 1996 dostali byt od zamestnávateľa, keď v r. 2001 mali možnosť si ho odkúpiť. Bolo to už v čase, keď manžel bol chorý a jej končila materská

dovolenka, pričom banka im nechcela dať úver. Keďže nemali peniaze, behom dvoch týždňov sa museli vysťahovať a odišli do Galanty, kde im mesto pridelo byt v sociálnych bytoch. Tu bývali do r. 2006, kedy manželovi priznali invalidný dôchodok a následne, keď sa zamestnala, zobrali si úver a kúpili dvojizbový byt. Tento neskôr vymenil za trojizbový, v ktorom v súčasnosti byvajú. Uviedla, že manžel nemá dobrý zdravotný stav, najmä po psychickej stránke. V minulosti športoval, chodil do prírody na turistiku, avšak teraz keď vyjdú von, po chvíli je mu zle. Sú vlastníkami motorového vozidla, avšak manžel šoféruje málo. Vadí mu hluk a veľa ľudí, najradšej je doma v klude a niekedy mu vadí aj TV, ktorá sa musí vypnúť. Intímny život nemajú takmer žiadny. Manžel spáva sám, nakoľko sa v noci budí. V minulosti hrával futbal, v súčasnosti sa však už tejto aktivite nevenuje. Rád tiež plával, teraz mu vadí slnko, ľudia, dostáva kŕče. Odmieťa spoločnosť a rýchlo sa rozčúli a znervóznie a kričí. Trpnu mu ruky, nohy, bolievajú ho oči, hlava a nespáva. Na chladničke má napísané kedy, ako a aké lieky má užiť a keď má niekam ísť, ide s ním. Nepamätá si dátumy narodenia svojich detí, ani aktuálny dátum. Uviedla, že dcéra s nimi nebýva, nakoľko dochádzalo k nezhodám medzi ňou a otcom. Od r. 2006 musí byť s manželom viac, musí na neho dávať pozor, aby nespadol, nakoľko sa prejavuje trpnutie rúk a nôh. Manžel nefajčí asi 1,5 roka a kvôli žalúdku mu varí dusené veci. Do mesta chodí výlučne s ňou.

Svedkyňa K. O. uviedla, že keď bola menšia, chodili s otcom na výlety a ich vzťah bol dobrý. Chodil s ňou aj na krúžky. Keď mala asi 12 rokov, otec začal byť nervózny, sem tam ju aj udrel a bolo to aj za obyčajnú blbosť. Hádky medzi ňou a otcom bývali veľmi často a boli také časté, že chodievala z domu preč a chodila k babke, kde aj prespávala. Toto začalo v r. 2006 a pokračovalo to ďalej. Z domu odišla asi 4-5 krát do mesiaca. Takto sa správal aj voči bratovi aj k mame a veľa sa hádali. V 17 rokoch odišla z domu, otehotnela a s otcom sa nestretla 4 mesiace. Veľa zabúda a veľa krát si nepamätá aj keď sa poháda. Po celú dobu čo bola tehotná, sa s otcom nestretávala a aj keď sa je narodil syn v Z. XXXX, pomáhala jej matka. Otec ho videl iba pár krát. K rodičom nechodievala, iba asi raz za pol roka a aj to len v prípade, keď je doma matka. Otec k nim nechodievala a väčšinou iba matka. Aj u babky videla, že sa často s nimi háda, a potom si často ani nepamätá, kvôli čomu.

Svedok MUDr. S. W. uviedol, že psychiatrickú ambulanciu prevzal minulý rok v apríli a vtedy sa stal jeho pacientom aj V. O.. Podľa záznamov predchádzajúcich vyšetrení bol navrhovateľ psychiatricky vedený ambulantne od r. 2002 v ich ambulancii. Samotná diagnóza, na ktorú sa aktuálne navrhovateľ u neho lieči je organická depresívna porucha a organický psychosyndróm. Navrhovateľ je nastavený na lieky (antidepresíva, monotropiká, hypnotiká, neuroleptiká,) dostavuje sa pravidelne na odporúčané kontroly, liečebný režim sa snaží dodržiavať, liečbu toleruje a posledná kontrola bola 22.10.2012. Samotná liečba je symptomatická, čo znamená, že nelieči príčinu, ale lieči iba prejavy. Tie prejavy u pacienta vystupujú na povrch ako poruchy nálady a porucha kognitívnych funkcií. Dochádza k postupnej progresii najmä u kognitívnych funkcií, ktoré sú súčasťou organického psychosyndrómu. Samotná depresívna porucha je v pôvode organického, čiže v liečbe sú len tie prejavy, ale nie liečba, ktorá to spustila. Organická depresívna porucha sa prejavuje spomalením psychomotorického tempa, bradypchichizmom, depresívnou náladou, ťažkosťami naučiť sa niečo nové, ťažkosťami vo výbavnosti pamäte, ako aj celkovou deterioráciou osobnosti. Došlo k úpadku osobnosti vzhľadom k očakávanému stavu pred choroby. Navrhovateľ do ambulancie chodí sám, zhruba raz za mesiac. Má samovražedné myšlienky, ale sú charakteru bilančného.

Svedok Doc. MUDr. F. G., Csc. uviedol, že u navrhovateľa ide o postupne sa zhoršujúce poškodenie predovšetkým centrálného nervového systému, organický psychosyndróm a predovšetkým sa prejavuje v poruche pamäti a impulzívnom správaní, zníženou chuťou konať a zníženou sebakontrolou. Navrhovateľ bol 11 x hospitalizovaný, keď posledný krát bol v roku 2011. Sú to štandardné a najčastejšie sa prejavujúce príznaky chronickej intoxikácie sýrovodíkom z oblasti nervového systému. Od r. 2000 kedy bol pacient prvý krát hospitalizovaný a postupne dohodovaný, sa zhoršovalo poškodenie nervového systému až do súčasného stavu, kedy bol v r. 2011 dohodovaný na 800b. V súvislosti so sýrovodíkom sa neobjavili žiadne nové príznaky. Ak by mal príznaky, ktoré nie sú príznačné pre chronickú intoxikáciu, išlo by o príznaky inej choroby. Vzhľadom na súčasný stav a doterajší vývoj možno predpokladať zhoršenie jeho zdravotného stavu. Vyliečiť sa nedá, dajú sa jednotlivé príznaky držať pod kontrolou pri účinnej adekvátnej psychiatrickej liečbe. Dispensarizácia tejto choroby z povolania nie je definovaná hospitalizáciou, frekvenciou návštev a vzhľadom na konkrétny vývoj choroby, 11 hospitalizácii je dostatočný. Frekvencia nemôže ovplyvniť vývoj choroby. Predpokladaná progresia sa

nikdy neboduje, bodujú iba aktuálny stav v rámci legislatívnych možností. Vždy na základe zhoršenia progresie v psychologickom a psychiatrickom vyšetrení porovnávajú nálezy vyšetrení rovnakých lekárov. U navrhovateľa dochádzalo k zhoršeniu poruchy pamäti, v sebaovládaní, výbušnosti, k zhoršeniu progresii organického poškodenia CNS (intelektová insuficiencia, znížená koncentrácia pozornosti, pamäti, výrazná neurotizácia). V týchto symptómoch došlo oproti predchádzajúcej hospitalizácii k zhoršeniu. V tomto prípade všetky príznaky a to intelektová insuficiencia, znížená koncentrácia pozornosti, pamäti, výrazná neurotizácia sa zhoršujú. Ďalej uviedol, že nová škoda je, že ešte viacej zabúda, menej sa ovláda, nepamätá si, to je tá progresia. Za novú škodu by považoval nový symptóm, čiže nové diagnózy, ktoré sa, ale neobjavili a tie existujúce sa podstatne zhoršili. Chronická intoxikácia sirovodíkom svojim mechanizmom toxického účinku vedie k rýchlejšiemu rozvoju harperiosklerózy, čo sa prejavuje predovšetkým chorobami srdcovocievneho aparátu.

V konaní bolo nesporné, že navrhovateľovi z titulu odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplatila Sociálna poisťovňa - ústredie v súlade s vyhláškou č. 32/1965 Zb. v platnom znení v odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia sumu zodpovedajúcu spolu 200 bodov základného bodového ohodnotenia.

Podľa ust. § 190 ods. 1 Zákonníka práce ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu na zdraví, alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase úrazu v pracovnom pomere.

Podľa ust. § 193 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, zamestnancovi, ktorý utrpel pracovný úraz, alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, je zamestnávateľ povinný v rozsahu, v ktorom sa za škodu zodpovedá poskytnúť náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa ust. § 196 Zákonníka práce, náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré zamestnancovi vznikli následnom pracovného úrazu, alebo choroby z povolania, sa poskytujú jednorázovo.

Podľa ust. § 203 Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky vyhláškami výšku, do ktorej možno poskytnúť náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, a určovanie výšky náhrady v jednotlivých prípadoch.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene iných právnych predpisov, účinného od 1.8.2004 na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

Podľa ust. § 2 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v platnom znení, účinnom do 31.7.2004, odškodnenie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, a to podľa zásad a sadzieb ustanovených v prílohe tejto vyhlášky. Odškodnenie za bolesť musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia.

Podľa ust. § 4 ods. 1 citovanej vyhlášky, sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následky"). Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti.

Podľa ust. § 7 ods. 1, 3 citovanej vyhlášky, sa výška odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia určuje sumou 60,-Sk za jeden bod. V prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to inak sumu uvedenú v odseku 1 a 2.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľ bol v čase vzniku jeho choroby z povolania v pracovno-právnom vzťahu u právneho predchodcu odporcu na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy, a to 5 rokov vo funkcii spriadača na prevádzke chemických vlákien a následne po tom ako bol rok vedený ako uchádzač o zamestnanie, od 16.6.1999 do 11.3.2001 pracoval vo výrobe gumárenských chemikálií a prevádzke sulferxu, kde bol ukončený pracovný pomer dohodou zo zdravotných dôvodov. Navrhovateľ počas výkonu pracovnej činnosti pre odporcu bol vystavený pôsobeniu sírouhlika ako dôsledok práce v prostredí prevádzky na výrobu chemických vlákien. V dôsledku takéhoto plnenia si pracovných povinností, navrhovateľ trpí chorobou z povolania, ktorá bola u neho zistená 18.8.2000 ako chronická otrava sírouhlikom. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom č. k. 16Cp/67/02 - 196 z 23.2.2006 navrhovateľovi priznal titulom mimoriadneho zvýšenia odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 876 000,-Sk, kedy súd dospel k záveru, že u navrhovateľa ide o výnimočný prípad tak, ako to má na mysli ust. § 7, ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení k 18.8.2000 - ku dňu zistenia choroby z povolania. Výnimočnosť prípadu navrhovateľa videl v súbore zdravotných problémov a komplexov psychicko-psychiatrických diagnóz, ktoré mali nepriaznivý vplyv na život navrhovateľa. S prihliadnutím na tieto okolnosti súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie odškodnenia, sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa na 25 - násobok základného počtu bodov.

Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vystaveného MUDr. Q. S. - ošetrojúcim lekárom a doc. MUDr. F. G., PhD. - prednostom Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie LFUK a UNB z 25.11.2010 súd prvého stupňa vyvodil, že u navrhovateľa došlo v súvislosti so zhoršením jeho zdravotného stavu pre progresiu v psychickej zložke k dobodovaniu jeho následkov choroby z povolania o 200 bodov základného bodového hodnotenia. Ku zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa došlo v priamej príčinnej súvislosti s diagnostikovanou chorobou z povolania - chronickou otravou sírouhlikom. I keď MUDr. G. uviedol, že pri dobodovaní sťaženia spoločenského uplatnenia v roku 2010 išlo o progresiu, nie novú škodu, zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa v jeho psychickej zložke, súd prvého stupňa posúdil, ako nový, doposiaľ nepredpokladaný následok choroby z povolania, kedy na navrhovateľa bolo potrebné hľadieť ako na výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa, v dôsledku čoho bolo potrebné navrhovateľovi priznať aj mimoriadne odškodnenie, v zmysle ust. § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. Pri odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa vychádzal z vyhlášky č. 32/1965 Zb., v znení jej noviel a k nim prislúchajúcich prechodných ustanovení. Vzhľadom na prechodné ustanovenia noviel vyhlášky č. 32/1965 Zb. zohľadnil čas zistenia choroby z povolania navrhovateľa 18.8.2000 a jej hlásenie (chronická otrava sírouhlikom) a aplikoval vyhlášku č. 32/1965 Zb. účinnú v uvedenom čase, z hľadiska ust. § 5 ods. 3 a § 4 ods. 1 citovanej vyhlášky, pričom pri odškodnení sťaženia spoločenského uplatnenia sa odškodňujú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo plnenie jeho spoločenských úloh, pričom odškodnenie musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Uviedol, že samotná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, v rozsahu základného počtu bodového ohodnotenia zahŕňa odškodnenie za nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného pre uspokojovanie jeho osobných a spoločenských potrieb, alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh, teda zohľadňuje okolnosť, že poškodený je v dôsledku choroby z povolania obmedzený vo svojich možnostiach, napr. voľby povolania, spôsobu osobného uplatnenia sa, športového a kultúrneho využitia a podobne. Pri odškodnení sa vychádza zo základného počtu bodov, ktorým bolo toto sťaženie ohodnotené v lekárskom posudku, pričom podľa ust. § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky, umožňuje jeho zvýšenie v celkom výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, a to i nad stanovené najvyššie výmery odškodnenia.

Z lekárskeho posudku predloženého už v pôvodnom konaní prebiehajúcim pred Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 16Cp/67/02 nepochybne vyplýva, že u navrhovateľa sa jeho predpoklady a schopnosti, aké mal pred vznikom choroby z povolania nielen zúžili, ale niektoré aj stratili a pokles jeho

zárobkovej činnosti v dôsledku choroby na 80% a z toho plynúcu plnú invaliditu znemožňujúcu mu, čo i len obmedzene zapojiť sa do pracovného procesu.

Chronická intoxikácia CS₂ je progredujúcim ochorením, ktoré vyvoláva stále nové následky, pričom následky choroby sú nezvratné a postihujú životne dôležité orgány. Dôsledkom choroby z povolania je mimoriadne sťažené a vzhľadom na zdravotné problémy navrhovateľa, až nemožné spoločenské uplatnenie v pracovnej oblasti - aktuálne zníženie pracovného potenciálu u navrhovateľa na minimálnu možnú úroveň. V dôsledku choroby stratil sociálny kontakt so svojou dcérou a došlo k nabúraniu intímnych sociálnych vzťahov v rámci primárnej spoločenskej skupiny - rodiny.

Ak u osoby postihnutej chorobou z povolania dôjde ku zhoršeniu zdravotného stavu v rozsahu, ktorý nebolo možné objektívne predpokladať pri posudzovaní jeho sťaženia spoločenského uplatnenia, a takéto zhoršenie zdravotného stavu poškodeného je hodné mimoriadneho zreteľa, je možné opätovne poškodenému priznať rozhodnutím súdu mimoriadne odškodnenie a to v rozsahu takto pôvodne nepredpokladaných nepriaznivých dôsledkov poškodenia zdravia poškodeného na jeho život, uspokojovanie nielen jeho životných a spoločenských potrieb, ale aj jeho rodiny a blízkeho okolia.

U navrhovateľa za takéto pôvodne nepredpokladané následky choroby z povolania súd prvého stupňa považoval navrhovateľom prezentované a v konaní preukázané psychické zmeny jeho osobnosti, bezdôvodnú agresivitu, impulzívne správanie, strata pamäti, zmeny nálady, samovražedné myšlienky navrhovateľa a z toho plynúce vážne konflikty v jeho rodine, v manželstve, vedúce k strate kontaktov s najbližšími príbuznými - dcérou a vnukom, konfliktom s manželkou a synom, ako aj ku strate samostatnej existencie, nielen v spoločenskom prostredí, ale aj v domácom prostredí, vedúce k zvýšenej potrebe starostlivosti tretej osoby o navrhovateľa a s tým súvisiacich aj finančných nárokov na zabezpečenie takejto starostlivosti.

Priznanú satisfakciu vo výške 20-násobku zvýšenia bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia spolu vo výške 7 966,54 eur ($200 \times 60 \times 20 = 240\,000$,-Sk = 7 966,54 eur) posúdil spravodlivou v pomere k následkom, ktoré choroba zmenou osobnosti navrhovateľa vyvolala. Výnimočnosť prípadu navrhovateľa odôvodňujúceho zvýšenie náhrady spočíva v tom, že v čase zistenia doposiaľ nepredpokladaných následkov choroby sa jedná o človeka vo veku, v ktorom rodinný život v kruhu najbližších, záujem o potomkov a stykanie sa s nimi a pocit radosti zo starostlivosti o nich a pocit spolupatričnosti s rodinou majú pre človeka veľmi pozitívny význam, hlboko ovplyvňujú jeho prežívanie. Je nesporné, že práve prchké a nepredvídateľné správanie navrhovateľa či už voči manželke, ale aj deťom, tento pocit spolupatričnosti narušil. Pri určení miery odškodnenia zohľadnil u navrhovateľa mimoriadne zhoršenie jeho rodinného života v dôsledku progresie choroby z povolania, ako aj mimoriadne zníženie kvality prežívania aj tých najjednoduchších životných situácií, ako sú prežívanie bežného dňa, noci, spánku a pod., postupnú stratu vnímania pozitívnych stránok života, ako aj pocit šťastia, spokojnosti, rodinnej a osobnej pohody, veselosti, stratu empatie s ostatnými členmi rodiny, úplné vyčlenenie navrhovateľa z rodinného života pre jeho neovládateľnú agresivitu, hrubo obťažujúcu jeho okolie, celkovej nechuti k ďalšiemu životu, úplnú stratu pocitu lásky a spolupatričnosti s rodinou, ako aj mimoriadnu emočnú labilitu v styku s tretími osobami. Vzal do úvahy aj skutočnosť, že vyššie uvedené následky sú nevyliciteľné s predpokladanou tendenciou sústavného zhoršovania sa. Súd nepriznal odškodnenie na úrovni 50-násobku, ako si to uplatnil navrhovateľ, nakoľko u navrhovateľa nejde o najťažšie následky choroby z povolania intoxikácie sírouhlíkom, ktoré by odôvodňovalo vyššie odškodnenie a priznanie 20 násobku zvýšenia bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia považoval za primerané.

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej v prisudzujúcom výroku mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia dospel k záveru o správnosti jeho rozhodnutia a správnosti konania mu predchádzajúceho a k správnosti výroku rozsudku vo veci samej, v ktorej bol zamietnutý zvyšok návrhu navrhovateľa. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a s právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V zmysle § 142 O. s. p. pre rozhodovanie o trovách konania platia dve základné zásady, t. j. že sa hradia len trovy potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu (§ 142 ods. 1 a 2 O. s. p.) Ustanovenie § 142 ods. 3 O. s. p. predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Účastníkovi konania súd v zmysle tohto zákonného ustanovenia prizná plnú náhradu trov konania, hoci mal vo veci len čiastočný úspech, v troch prípadoch : 1/ ak účastník mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, 2/ ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a 3/ ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. V poslednom prípade z dikcie zákonného ustanovenia vyplýva, že úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške plnenia. Pokiaľ sa ňou rieši základ uplatňovaného nároku, použitie ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p. z hľadiska rozhodovania o trovách konania neprichádza do úvahy. Úvaha o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo. Ide spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií a jeho samotné určenie vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti), a ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume účastník uplatňoval. Za neúspech nemožno považovať rozdiel medzi uplatňovanou a priznanou výškou nároku. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu (prípadne znaleckého posudku). Ak je tento splnený, je potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa tohto ustanovenia.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia nad sumu stanovenú v § 7 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čo do právneho základu opodstatnený (t. j. sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa) a čiastočne návrhu vyhovel. Určenie samotnej výšky plnenia (rozsah zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia) nepochybne záviselo na jeho úvahe, preto boli splnené všetky zákonné predpoklady na rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 O. s. p. (navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech a rozhodnutie záviselo od úvahy súdu).

Preto záver súdu o prisúdení navrhovateľovi plnej náhrady trov konania je správnym. Keďže však odporca namietal aj rozsah plnej náhrady trov konania prisúdenej navrhovateľovi, t. j. že mu nemala byť prisúdená náhrada trov konania aj za ním namietané úkony právnej služby, zaoberal sa odvolací súd aj správnosťou výšky prisúdenej náhrady trov konania navrhovateľovi súdom prvého stupňa.

Odporca namietal úkony právnej služby - niektoré podania navrhovateľa, ktoré neboli iniciované súdom a neprehľadnosť cestovných náhrad a náhrad za stratu času. Neuviedol však, ktoré konkrétne úkony právnej služby namieta, preto odvolací súd nemohol preskúmať ich správnosť. Rovnako nemohol preskúmať ani namietanú neprehľadnosť cestovných náhrad a náhrad za stratu času, keďže odvolateľ - odporca neidentifikoval v čom vidí neprehľadnosť uvedených dvoch veličín.

Odvolací súd dospel k záveru o správnosti prisúdenia výšky náhrady trov konania súdom prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o poplatkovej povinnosti v zmysle § 212 ods. 2 písm. b) O. s. p. a dospel k záveru o jeho správnosti. Súd prvého stupňa postupoval podľa § 2 ods. 2 vety prvej zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený, keďže navrhovateľ bol v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona od poplatku oslobodený. Výška súdneho poplatku v zmysle položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona je 6% z ceny (z úhrady) predmetu konania, zo 7 568,21 eur je 6% 454,09 eur. Po zaokrúhlení v zmysle § 7 ods. 11 písm. a) citovaného

zákona je výška súdneho poplatku 454 eur, v ktorej výške súd prvého stupňa správne uložil odporcovi poplatkovú povinnosť z návrhu.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnéj časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 142 ods. 3 O. s. p. prisúdil navrhovateľovi plnú náhradu trov konania vo výške 588,14 eur. Pri stanovení výšky náhrady trov postupoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi za dva úkony právnej služby, za písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky a za účasť odvolanie 5.12.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky. Za dva úkony právnej služby patrí navrhovateľovi 474,68 eur, pretože za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky mu patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 237,34 eur. V zmysle § 15 písm. a) a § 16 citovanej vyhlášky mu patrí aj paušálna náhrada výdavkov 7,63 eur a 7,81 eur, spolu 15,44 eur. Spolu náhrada trov 490,12 eur (474,68 eur + 15,44 eur) s 20% DPH vo výške 98,02 eur = 588,14 eur, v ktorej výške odvolací súd prisúdil náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej aj v závislých výrokoch o trovách konania a poplatkovej povinnosti z dôvodu vecnej správnosti. Navrhovateľovi, ktorý bol úspešným účastníkom v odvolacom konaní, prisúdil náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 142 ods. 3 O. s. p. vo výške 588,14 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.